# Колорадският бръмбар с шарените клечки

В съседния двор се настаниха и заживяха колорадски бръмбари. Тези буболечки по цял ден се разхождаха по листата на картофите и не спираха да гризат. Дотогава Златноелечко не бе виждал такива. Гърбовете им на шарени и лъскави жълто-кафяви райета. От дядо Мрав разбра, че идват от Мексико. Това е някъде мнооого далеч, на континента Америка.

Един от колорадските бръмбари бе разгънал листо от бръшлян, държеше в лявата си ръка някакви цветни клечки, а в дясната само една и я размахваше като капелмайстор.

-Оп-па! – каза Златноелечко. - Появи се нов диригент на оркестър “Ла Двора”. Този бръмбар ще ни объркa работата!

-Може да е по-добър от сегашния! – каза плахо седемточковата калинка.

-Не може! – категоричен бе щурецът.

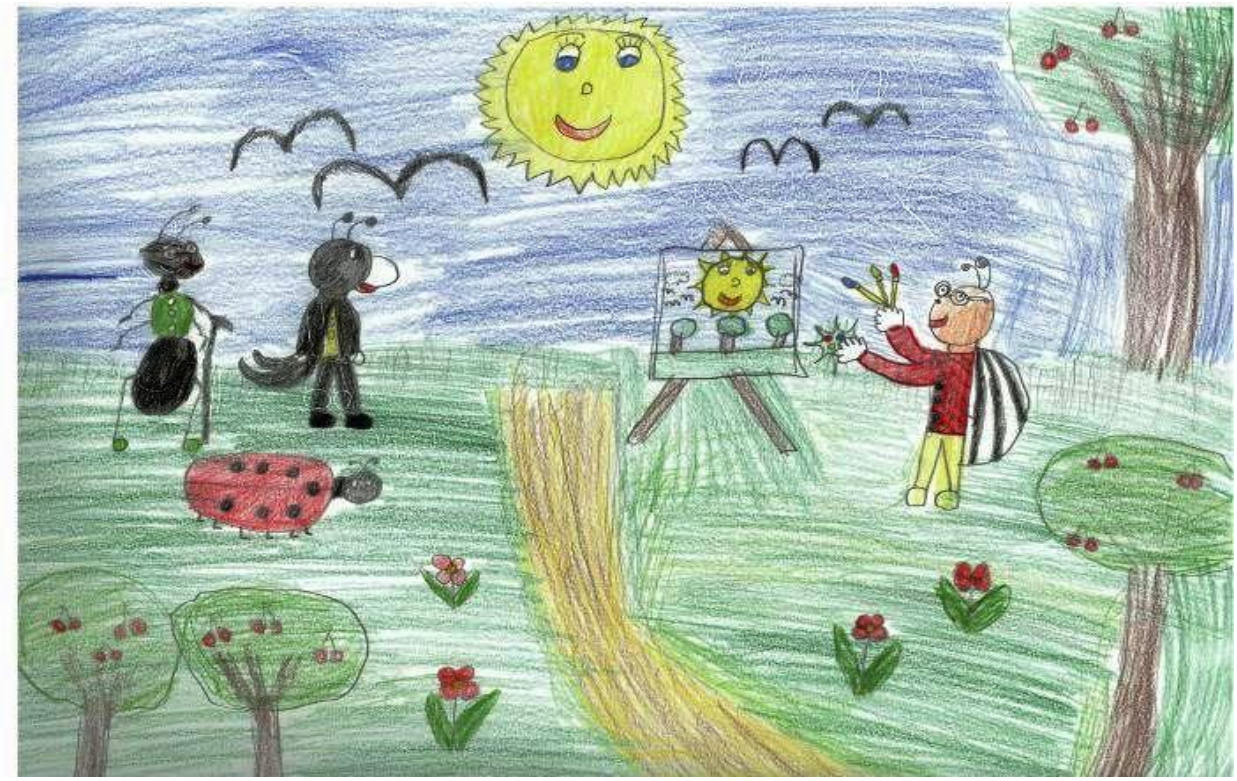

**Нихал Юсеин Ахмед**

Дядо Мрав усети, че се надига караница, и побърза да потуши спора:

-Чуйте сега, онзи колорадски бръмбар с шарените клечки в ръце не е никакъв диригент… Той е художник.

-Така ли? До днес не съм виждала художник! – ококори се Седмата точица.

-Художник ли!? – повтори Златноелечко с нескрито съмнение.

-Да! – отвърна дядо Мрав. И продължи: - Шарените клечки в ръцете му са четки за рисуване.

-Само в лявата му ръка има три… – отново се обади калинката.

И литна към съседния двор.

-Толкова са! – потвърди дядото и продължи да говори на Златноелечко: – Художникът винаги знае с коя от тях какъв цвят е рисувал. Може без да гледа да вземе жълтата и няма да я сбърка с друга.

-Брей, какъв художник! Значи е вълшебен. – прошепна щурчето.

-Вълшебен е, Златноелечко! – обади се отново върналата се калинка и продължи: - Сега идвам оттам. Убедих се сама. Върхът на всяка негова четка е с различен цвят. С едната рисува жълт цвят, с другата червен, а с третата-син. Дори го чух да казва, че тези три цвята са основните и ако ги смесваш помежду им, ще получаваш нови цветове. Видях и какво рисува. Нарекъл е картината си “Хоризонт”. Дали ще можем някой ден да си поговорим с него? – попита с надежда тя.

-Защо да не можем! А сега трябва да пазим тишина, докато си довърши творбата. – прошепна щурецът.

-Ще си поговорим, разбира се! – увери я дядо Мрав.

Аз ви обещавам, че когато това се случи, веднага ще ви разкажа А сега… тишина, докато стане картината.